

Sibienii salută ziua istorică în care România și-a cucerit libertatea și demnitatea!

Tribuna

COTIDIAN POLITIC, SOCIAL ȘI CULTURAL AL JUDEȚULUI SIBIU

Anul CV, nr. 1 (serie nouă)

Sâmbătă, 23 decembrie 1989

4 pagini, 50 bani

APEL către întreaga populație a județului

CETĂȚENI,

● În aceste momente, cu adevărat cruciale și istorice, pentru întregul nostru popor, să facem dovada capacității noastre de organizare și de conducere a tuturor localităților, a județului.

● Conduita noastră generală, orice act și faptă trebuie să stea obligatoriu sub semnul ordinii, calmului și disciplinei liber consimțite.

Oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile municipiului Sibiu!

Vă adresăm apelul de a merge la locurile dumnea-voastră de muncă, de a lucra în calm și disciplină, stăg-narea activității economice putând avea consecințe grave asupra ansamblului vieții sociale!

● Păstrați și apărați cu sfîntenie clădirile, utilajele, mașinile precum și materialele, care acum aparțin într-adevăr poporului!

22 Decembrie

Scriu aceste rânduri pe același colț de masă din tipografia ce mi-a fost martor tăcut al stoarcerii creierului întru neant și desertăciune.

Scriu aceste rânduri cu sufletul încărcat de amărăciunea fără margini, deseori mărturisită, a-mi fi jertfit mîntea și talentul — atîta cît a fost și e — a mai rămas — în slujba unor false idealuri în care bu-nul simț și o anumită măsură a lucrurilor moștenită poate de la părinți, oameni simpli și cumpătați, m-au îndemnat să nu cred nici o clipă.

Nu vreau ca ceea ce strigă acum sufletul oricărui gazetar cinstit să semene cu o „mea culpa” gratuită. Vreau mai curînd să vă mărturisesc ceea ce simțim noi, toți cei care strînsi ad-hoc într-o mică echipă — ce va dăruî tiparului, în această noapte de neuitat, numărul 1 dintr-un ziar căruia acum 105 ani îi dădea sfînta lui binecuvîntare Ioan Slavici — o teribilă descătușare, sentimentul tonic de a face gazetărie adevărată, așa cum am învățat odată dar am fost siliți să uităm, o gazetărie pentru oameni, în slujba oamenilor.

Vă mărturisim, dragi cititori, că această noapte a adevărului, poate nu întîmplător cea mai lungă și mai măreată a anului, ne obligă la un sever examen de conștiință și ne dăruiește nouă înșine încrederea în menirea noastră dintotdeauna — aceea de a fi purtătorii de cuvînt, cinstiți, receptivi, o-menoși, ai semenilor noștri, ai gîndurilor, dorințelor, bucuriilor și necazurilor acestora.

Pe aceeași lungime de undă cu sufletele și dorințele dumneavoastră, stimați cetățeni

(continuare în pag. a IV-a)
Emil DAVID

Cetățeni ai Sibiului!

Acum, cînd am împlinit înalta faptă a demnității poporului nostru, cu sprijinul

bravilor ostași ai Ministerului Apărării Naționale, a căror jertfă nu o vom uita niciodată, adresăm tuturor oamenilor de bună credință, tuturor cetățenilor din Sibiu și împrejurimile Sibiului, apelul profund umanitar de a sprijini strădaniile oamenilor în alb din toate

instituțiile sanitare ale municipiului pentru ajutorarea și redarea vieții numeroșilor ostași și cetățeni care ne-au sprijinit prin fapta și jertfa lor strigătul și drumul nostru spre libertate și demnitate. Prezen-țați-vă deci, ca donatori ono-rifici, la Centrul de Recoltare a Sîngelui din Sibiu, la Spitalul Județean Sibiu, la Spitalul Militar Sibiu, la Spitalul Municipal Medias, sau la celelalte instituții sanitare unde sînt în-grijii răniții!

Nu uitați frați români că o picătură din sîngele vostru poate salva viața unor oameni și ostași care au căzut în numele libertății și demnității noastre naționale.

● Curmați orice fel de manifestare care ar putea aduce atingere sau prejudicii avu-ției naționale!

Oameni ai muncii din industria alimentară, comerț și prestările de servicii!

● Nici un sacrificiu nu este prea mare pentru a asigura aprovizionarea ritmică a populației și serviciile necesare!

Lucrători din domeniul asigurării apei potabile!

Lucrători din domeniul sănătății!

● Asigurați desfășurarea unei activități de excepție, în aceste domenii vitale!

CETĂȚENI AI JUDEȚULUI SIBIU!

Să acționăm ca unul pentru ca ordinea, calmul și siguranța să domnească peste tot!

Curmați provocările unor elemente iresponsabile puse pe jaf, distrugere și tulburarea ordinii de drept!

ACUM ORI NICIODATĂ!

Constituirea Comitetului Județean Sibiu de Salvare Națională

În urma adunării populare de ieri, din municipiul Sibiu, prin voința tuturor sibienilor, s-a constituit Comitetul Județean de Salvare Națională care se subordonează Consiliului Frontului Salvării Naționale.

Încă din primele momente, acest organism democratic a adoptat măsurile cele mai ur-

gente și necesare pentru bunul mers al activității economice și sociale a județului, pentru aprovizionarea populației și păstrarea bunurilor obștești.

În continuare, vom informa, în detaliu, prin ziar asupra hotărîrilor adoptate.

COMUNICATUL c către țară al Consiliului Frontului Salvării Naționale

CETĂȚENI ȘI CETĂȚENE, Trăim un moment istoric. Clanul Ceaușescu, care a dus țara la dezastru a fost eliminat de la putere. Cu toții știm și recunoaștem că victoria de care se bucură întreaga țară este rodul spiritului de sacrificiu al maselor populare de toate

naționalitățile și, în primul rînd, al admirabilului nostru tineret, care ne-a restituit, cu prețul sîngelui, sentimentul demnității naționale. Un merit deosebit îl au cei care ani de zile și-au pus în pericol și via-ța, protestînd împotriva tîr-

niei.

Se deschide o pagină nouă în viața politică și economică a României.

În acest moment de răscruce am hotărît să ne constituim în Frontul Salvării Naționale, care se sprijină pe armata română și care grupează toate forțele sănătoase ale țării, fără deosebire de naționalitate, toate organizațiile și grupările care s-au ridicat cu curaj în apărarea libertății și demnită-ții în anii tiraniei totalitare.

Scopul Frontului Salvării Naționale este instaurarea democrației, libertății și demni-tății poporului român.

Din acest moment, se dizolvă toate structurile de putere ale clanului Ceaușescu. Guvernul se demite, Consiliul de Stat și instituțiile sale își încetează activitatea. Întreaga putere în stat este preluată de Consiliul Frontului Salvării Naționale. Lui i se vor subordona Consiliul Militar Su-perior, care coordonează în-treaga activitate a armatei și a unităților Ministerului de Interne. Toate ministerele și organele centrale în actuala lor structură își vor continua activitatea normală, subord-onîndu-se Frontului Salvării Naționale, pentru a asigura desfășurarea normală a întregii vieți economice și sociale.

În teritoriu se vor constitui consilii județene, municipale, orășenești și comunale ale Frontului Salvării Naționale ca organe ale puterii locale.

Miliția este chemată ca,

împreună cu comitetele ce-tățenești, să asigure ordinea publică.

● Aceste organe vor lua toate măsurile necesare pentru asigurarea aprovizionării populației cu alimente, cu energie electrică, cu căldură și apă, pentru asigurarea transportului, a asistenței medicale și a întregii rețele comerciale.

Ca program, Frontul propune următoarele:

1. Abandonarea rolului conducător al unui singur partid și statornicirea unui sistem democratic pluralist de guvernămînt.

2. Organizarea de alegeri libere în cursul lunii aprilie.

3. Separarea puterilor legisla-tivă, executivă și jude-cătorească în stat și alegerea tuturor conducătorilor poli-tici pentru unul sau, cel mult, două mandate. Nimeni nu mai poate pretinde puterea pe viață.

Consiliul Frontului Salvării Naționale propune ca țara să se numească în viitor Româ-nia.

Un comitet de redactare a noii Constituții va începe să funcționeze imediat.

4. Restructurarea întregii economii naționale pe baza criteriilor rentabilității și eficienței. Eliminarea metode-lor administrativ-birocratice de conducere economică cen-tralizată și promovarea li-berei inițiative și a compe-tenței în conducerea tuturor sectoarelor economice.

5. Restructurarea agricul-turii și sprijinirea micii pro-ducții țărănești. Oprirea dis-trugerii satelor.

6. Reorganizarea învățămîntului românesc potrivit cerințelor contemporane. Re-așezarea structurilor învă-țămîntului pe baze democra-tice și umaniste.

Eliminarea dogmelor ideo-logice care au provocat atî-tea daune poporului român și promovarea adevăratelor valori ale umanității. Elimi-narea minciunii și a impo-stu-

(continuare în pag. a III-a)

Piața Republicii din Sibiu, ieri, 22 decembrie la ora 11, într-o imagine realizată de fotoreporterul Horst Buchfeller în pofida tuturor interdicțiilor

Reporteri pe străzile Sibiului: SECVENȚE „PE VIU” DIN

Prima scînteie

Am avut fericita ocazie ca să fiu primul gazetar sibian martor al răbufnirii miniei populare împotriva dictaturii și nedreptății, a lipsurilor de tot felul, care au marcat viața întregii noastre națiuni în epoca de rușine și asuprire care, așa cum a dorit, de fapt, Nicolae Ceaușescu, va intra în istorie nu ca „Epoacă de aur” ci ca perioada cea mai neagră, cea mai plină de împilări și nedreptăți din istoria patriei.

Să intrăm, însă, în miezul faptelor. În dimineața zilei de joi, 21 decembrie, am fost trimis de editor la adunările care urmau să legitimizeze măsurile luate de regimul dictatorial împotriva cetățenilor din Timișoara.

M-am dus, deci, la întreprinderea Mecanica din Sibiu, colectiv cărui, cu ani în urmă, i-am aparținut și eu, alegerea mea datorându-se dorinței mele de a mă revedea, în acele momente grele, cu foștii mei colegi de muncă.

Deja de la poartă am luat contact cu vechii mei prieteni prezenți în număr mare în curtea întreprinderii. Mulți dintre ei aveau lacrimi în ochi și mi-au măturat, înțelegându-mă, apoi tot mai tare și apăsător minia lor legitimă împotriva evenimentelor

lor din Timișoara. Ici, acolo voci, la început izolate, cheamă la solidaritate, la acțiuni proprii.

Scînteia care a aprins lupta colectivului de la „Mecanica” a fost dată de o coloană de muncitori care traversînd podul gării (viaduct) s-a oprit în fața unității scandînd „Mecanica — Hai cu noi!”

Prima reacție a venit din partea a vreo 20 de muncitori din „Sculărie” care au încercat să iasă pe poartă, tentativă zadărnici în prima fază de intervenția unor oficialități. În spiritul adevărului, trebuie spus că această intervenție s-a făcut nu pe un ton de amenințare, ci de rugămintă din partea unor oficialități intrate în panică.

Dorința de acțiune a muncitorilor a fost însă prea mare pentru a putea fi oprită, așa că, puțin timp mai târziu o coloană de aproximativ 100 de oameni ai muncii a ieșit din întreprindere scandînd „Libertate — Libertate! — Tînta lor: Piața Republicii.”

Semnatarul acestor rînduri, prezent și el acolo, a fost martorul înfrîngerii primei manifestații din șirul care avea să conducă apoi la marea bătălie pentru un viitor luminos al patriei.

Rudolf KAMLA

Noaptea de veghe

...Privesc și mă cutremur. Piața Republicii înconjurată de soldați, autoblocaje, mitraliere îndreptate spre cer și oameni în vîrstă oferindu-le militarilor mîncare și apă. Este ora 21. Aici, în piață, au avut loc în timpul zilei primele incidente. Resturile unui „ARO”, al miliției, carbonizat, încă se mai văd. Dar asta nu e totul!

Pervazul unei ferestre a clădirii „CEC”-ului a devenit un imens sfîșnic. Prin acest geam a pătruns glonțul tras de o mîna criminală, lovind o femeie nevinovată aflată în clădire. Se văd încă petele de sînge. „Ai fost aici cînd s-a tras?” — îl întreb pe unul din cei trei soldați aflați în fața acestui altar improvizat. „Nu” — îmi răspunde. „Dar mi-ai povestit ceilalți camarazi cum a fost. Por li s-a dat ordin să tragă în aer focuri de avertisment, iar miliția a tras în oameni!”

Deci, oameni fără suflet, criminali în cel mai adevărat sens al cuvîntului, nu au ezitat să tragă în oameni, în concetățenii lor pentru că aceștia au îndrăznit să iasă în stradă cerîndu-și drepturile fundamentale, fraternizînd cu timișorenii în lupta pentru înlăturarea elicii ceaușiste!

„Spune-mi, te rog — îl întreb pe alt soldat aflat în rînduri, cu arma la picior, aveți ordin să trageți în oameni, puteți voi să faceți asta?” „Fiți domnule serios, cum o să facem așa ceva?” — îmi răspunde mirat, și oarecum indignat. (Nici eu, și nici el încă nu credeam că vom ajunge să vedem ceea ce s-a întîmplat a doua zi, ieri, 22 decembrie).

Dar, să-mi continui periplul pe străzile orașului. Ia aminte (îmi spune prietenul cărui îi mulțumesc acum că a insistat să ies cu el în oraș în această memorabilă noapte), tot ce vedem înseamnă istorie! Da, prietene. Aceasta este începutul unei noi istorii. Istoria noastră adevărată și demnă, istoria pe care o așteptăm. Iar aceasta începe și așa. Vi se pare librăriilor încărcate cu „operele” lui Ceaușescu, devastate și cărțile arse, adolescenții abia

ieșiți din copilărie strigînd în gura mare „Jos Ceaușescu”, „Jos pantofarul”. Intrăm și noi în coloană. Ni se alătură un tînar, muncitor. Este și el de acord cu noi că unii dintre cei de față nu au ce căuta aici. Sînt băuți, exaltați, nu mai au nici un fel de discernămint. Abia îi împiedicăm pe unii din ei să mai dea foc la încă o mașină, să mai spargă o vitrină. Dar norocul nostru cel mare a fost că în fața miliției militare n-au tras. Încă o dată, cînte lor că au înțeles că „armata este a poporului, nu a trădătorului”. Ei au rămas ferm pe pozițiile ocupate, impunîndu-se cu autoritate în fața demonstranților. Așa se face că și de această dată sediul județean rămîne intact. Dar nimeni din clădire — deși am aflat a doua zi că toți membrii secretariatului au fost înăuntru — nu a avut curajul să-și la răspunderea unui dialog cîstigat de masele. Așa cum s-a întîmplat și a doua zi, cînd au fugit apoi ca ultimii dintre lași. Oricum în acea noapte — noapte de veghe, noapte de așteptare și speranță pentru sibiieni — nu s-a mai întîmplat nimic deosebit. Am plecat și noi acasă, încercîndu-ne cu încă o mică coloană de tineri, ce se îndreptă, cu luminări în mînă, spre centrul orașului.

Nicolae ACHIM

Vineri, 22 decembrie 1989, ora 17.30. În Sibiu, teatrul cel mai dramatic al bătăliei pentru noua libertate, democrație și demnitate a poporului român, a fost intersecția străzilor Ștefan cel Mare, Armata Roșie și Moscova unde mii și mii de oameni ai muncii, studenți, elevi au demonstrat, pașnic, pentru noua identitate națională. Ici-colo, răzleț, se mai aude pocnete de arme. Militarii — bravi noștri militari, apărători dintotdeauna ai marilor idealuri ale neamului! — se întorceau, victorioși, în garnizoană.

Reuniți de pe întinsa geografie a orașului, sibiienii fi întîmpină cu urale și flori. Oamenii se îmbrățișează, se sărută... Aici, mai mult ca în Piața Republicii, Piața Unirii

ZIUA ÎNTII

Sibiu, miezul Transilvaniei, a trăit în aceste două zile, 21-22 decembrie 1989, cel mai grandios moment istoric, de după Marea Unire.

Decembrie.

S-au ridicat sibiienii, cu mic cu mare pentru reînălțarea libertății, dreptății, democrației, adevărului, moralității, DEMNITĂȚII.

Sibiu s-a ridicat alături de țară. Sibiu este cu țara. Țara țara este cu Sibiu!

Dar să relatăm ce-am văzut, ce-am trăit în această primă zi de luptă pentru libertate.

Dimineața s-a ordonat „de sus” să se țină adunări în întreprinderi în care oamenii muncii să fie de acord (forțat, desigur) cu „geniala Cuvîntare” a dictatorului, să-și exprime „adeziunea deplină la conținutul de idei al Cuvîntării” etc. etc. ...

Eu am participat la adunarea de la Întreprinderea „13 Decembrie”.

Din momentul în care a început citirea „Cuvîntării”, au început și protestele, hui-dueliile, fluierăturile. Secretara Comitetului municipal de partid, Niculina Haneș, a amenințat adunarea cu chemarea organelor de represivitate. A fost huiduită, fluierată. Femeile strigau: „Minciună, și noi avem copii la Timișoara”, „Huo!” Fluierături. False strănuturi. Tuse... de protest. Rumoare...

Nimeni n-a votat „Moțiunea” pentru „conținutul de idei al Cuvîntării” dictatorului.

...21 decembrie, la Întreprinderea „13 Decembrie”... Să ne amintim de un alt 13

Decembrie — zi în care s-a tras în muncitori...

...Am venit la redacție și-am plecat să vedem ce se întîmplă în oraș. În Piața Republicii, miliția, securitatea intervenise pentru împrăștierea demonstranților...

...Și-apoi au început să curgă, din toate părțile, coloane de oameni ai muncii...

Fierbere...

Și masele creșteau...

Și se strigă: „Armata e cu noi!”

Există un instinct sigur al maselor, acela al solidarității în primejdie.

Coloanele au demonstrat în fața Comitetului județean de partid (nu știm unde era Nicușor), strigînd: „Noi sintem poporul”, „Jos cu dictatorul”, „Jos cu pantofarul!”

Apoi coloanele au înaintat pe principalele artere — Bv. Victoriei, Str. Jiului, Școala de Înot, Calea Dumbăvii, Mihai Viteazul, Rahovei, Șemăforului, cartierul Vasile Aaron, și înapoi pe Ștefan cel Mare — la biserică din această stradă s-a păstrat, în sunetele clopotelor, un moment de reculegere pentru victimele de la Timișoara.

Pe tot parcursul demonstrației s-a strigat: „Armata e cu noi!”, „Noi sintem poporul”, „Jos cu dictatorul”, „Jos cu pantofarul!”, „Jos guvernul criminal!”, „Și fulminantele: „Sîngele din Timișoara, fierbe azi în toată țara!”, „Sibiu — Timișoara și mîine-n toată țara!”

Coloanele, pînă seara tîrziu au demonstrat.

Moment memorabil: în fața Catedralei zeilor de mil de demonstranți s-au așezat în genunchi și-au cerut să se tragă clopotele în memoria

celor împușcați din ordinul dictatorului.

Apoi toată omenirea s-a dus spre Piața Republicii.

Aici, ca și peste tot, s-au strigat aceleași lozinci, s-a cîntat Hora Unirii și Des-teaptă-te, române!

Pînă seara tîrziu s-a scandat pentru libertate, democrație, dreptate, adevăr...

„Vrem democrație, pentru o nouă Românie!”

„Armata e cu noi!”

ȘI A FOST ZIUA A DOUA

N-am dormit toată noaptea. N-am dormit zece de mil de sibiieni. N-a dormit tot poporul. Milioane de români, așteptînd... ziua a doua.

Din nou în coloanele demonstranților pentru libertate.

În Piața Republicii, iarăși... Și din nou în Piața Unirii — a UNIRII.

Aceleași lozinci: „Libertate!”, „Armata e cu noi!”, „Pentru copiii noștri!”

Au luat cuvîntul din balconul Casei de Cultură a Sindicatelor: muncitori, intelectuali, studenți, preoți...

Armata, solidară cu poporul, a primit ordin să se retragă...

De la sediul miliției și securității a început să se tragă... în militari și muncitori.

Armata s-a regrupat. Noi cei din spatele Consiliului popular municipal ne-am retras la adăpostul rîndurilor ostașilor...

Și se trăgea... Ostași ne-au apărut...

Tot orașul a devenit o arenă de luptă, de război...

Și pînă tîrziu s-a tras... Ultimii cîini ai dictatorului trag și acum cînd îmi închei, acest reportaj — ora 0.45.

Traian SUCIU

Flori pentru jertfa și înalta conștiință patriotică a bravilor noștri ostași

Ziua renașterii naționale, ziua în care să ne rostim liberi gîndurile încetușate în întunericul sumbru al unei dictaturi fără precedent în istoria României a venit. Români, sintem liberi cu adevărat și cea mai bună mărturie sînt gîndurile și rîndurile pe care le-am încredințat tiparului, încă în timp ce rafalele mitralierelor și canoadele tunurilor se mai auzeau. Dar nu voi scrie despre aceasta, pentru că știți bine cum v-ați cîștigat libertatea!

Voi scrie despre un gest impresionant cărui i-am fost martor ocular în aceste zile cînd m-am numărat printre frații noștri sibiieni, uniți în cuget și simțiri, care au știut în mod admirabil să-și revendice dreptul la o viață liberă și demnă.

În timp ce înaprăteam țigări unor plutoane de ostași, alții făcînd gesturi similare cu alimente, o tînară, Bogdana Ma-

nole, care de-abia a semnat în cartea majoratului, s-a apropiat de un soldat dăruindu-i fularul său de un alb imaculat în semn de frăție, în semn de recunoștință, în semn de încredere în viitorul cu adevărat luminos al tuturor și mai ales al tinerii generații, în semn de simbol al fraternității tuturor românilor, indiferent de vîrstă, sex sau condiție socială.

Soldatului i-au încoțit lacrimi sub pleoape, gîndindu-se poate la mama, la sora sau poate la iubita sa, care făcea un gest similar în alt colț al țării unde adia vîntul libertății.

Apoi, Bogdana a așezat în gura puștii sale o floare. Ce alt gest ar fi putut fi mai frumos și cu o semnificație mai profundă. Dar „mesajul” său de la orele amiezii nu a fost receptat de către toți purtătorii uniforme de ostaș. Nu, nuli A nu se înțelege greșit. De cei cu

petițe albastre, care în furia lor inexplicabilă s-au năpustit asupra noastră, a oamenilor pașnici care eram strînși în Piața Unirii. Sub rafalele puștilor automate ne-am disperșat căutînd adăpost unde s-a putut. Dar bravi! Ostași români care s-au alăturat cu eugetul și fața poporului care nu și-a revendicat decît dreptul la o viață liberă și demnă au trebuit să înfrunte furia dezlănțuită a armelor de toate calitățile, incredibila acțiune teroristă a unor elemente care n-au înțeles niciodată doleanțele îndreptățite ale poporului, pînă tîrziu la ceasurile serii.

...Floarea Bogdanei a „murit”. Dar florile recunoștinței noastre pentru cei care cu prețul jertfei ne-au apărut viața, dreptul la libertate, la omenie, la demnitate, pentru toți bravi ostășii ai armatei române, nu se vor ofili niciodată!!!

Nicolae IVAN

și Bulevardul Victoriei, timp de mai bine de cinci ore, ostași armatei au purtat lupte grele, cu arme de foc, cu ultimii opozanți ai noii orientări politice din țara noastră,

un crîmpei de viață... Aș vrea atît de mult să le spun — și să m-audă — că n-au murit în zadar, că noua dimineață a României a sosit, că jertfa lor, pe care pururi o vom venera,

șef al municipiului, împreună cu dr. Dumitru Suciu, șeful secției contagioase, organizează asistența medicală. Sînt mulți răniți, peste 100! și Salvările vin, vin, vin...

La morgă, medicii Nicolae Olaru și Liviu Cocora, ajutați de asistenți medicali, fac cu greu față zecilor de femei care se rugau să le permită a-și identifica părinții, soții și fiii. Intru în sală. Mă cutremur: cadavrele — 22 la număr — erau așezate pe pardoseala rece. Femeile plîng. Le-aud spunînd printre hohote: „De ce? De ce?”. Dramatismul scenei îmi tăia respirația, și mă trezesc înghițind la rîndu-mi: „De ce, de ce, de ce?”

Lucian JIMAN

De ce, de ce, de ce?!

apărînd populația orașului. Au căzut aici, ca și-n alte părți ale orașului, secerăți de gloanțele ucigăse ale oportuniștilor, oameni nevinovați — tineri și vîrstnici, bărbați și femei... Pentru prima dată — ca om și ziarist — văd un spectacol de necrezut: oameni — oameni nevinovați! — morți pe caldarîm!!! În ochii lor, larg deschși, parcă mai licăre, încă,

va rămîne o amintire veșnic vie.

...Autosanitarele vin, vin, vin. Morții sînt așezați cu grijă. Medicii au lacrimi în ochi. Două fete tinere nu mai rezistă și plîng în hohote... Le îmbrăbătez. Și-ascund obrajii în palme.

Ora 17.40. La Serviciul de Urgență al Spitalului Județean dr. Romeo Elefterescu, medicul

O

Relatez totul evenimentele pe trîit și așa cîtionat ființa nchiar un fricosesc că am trăicmplăită teamă

...Am plecatie, spre casăpă ce am hotscote astăzi aEra în jurulcîind în centrutrăgea serios.

punctele „fierbîrt spre gară,benzinăria deghiu-Dej, pe l„Treie stejari”,fără probleme,secția Gh-Dej,lui. Aici era u

neri, cîțiva cu preau mașinileieșeau din orașul! Același lîlînit la întoarC la intersecția Gdoveanu, cîțiv, aici și mașinilDar, au intervmeni de bună

tru a face ord

De aici, dru redacție a fost Fiindcă se trăg zona școlii mil tinuat drumul ralelă, dinspre drom. Dar cîncipat de stația buituri puternic din Calea Dum menj în fugă pe cei cîțiva ce centru, să ne securiți ascuș în militari. Dar ajung cumva în

Foto

Este prima jdevărului nostsfîrșit am avurostim cu toții, pe care mulți se tri l-au rostit e lor în aceste ul care au îndolice fîndu-l în sârț mai mari victo

Este fotografaptă a muncit Dumitru Tănas cembrie am ie de la Poligrafie turat demonstra tînd cu aceștia miliției județen trîit clipe de triotism. Manis dau „libertate, liberați manife tați!” Păcat că furia lor au ar de benzină în te în parcare. apoi cu demons sediului comi țean. Vineri, 2, m-am prezentat a dimineții la f de am plecat î întregul colectiv Am demonstrat

TR-O ZI A RENASTERII NAȚIONALE

Oră printre gloanțe

succint. Doar, e care le-am m le-a recep- tea. Nu sînt, dar mărturi- t ieri o oră de de la redac- tu mașina, du- ărit că vom cest nou ziar. rei 15, deci, l orașului se pînă la evita nți", am cobo- să ajung la pe str. Gheor- a Complexul otul a decurs pînă la inter- — Semaforu- n grup de ti- bite, care o- ce intrau sau . Nu-l în re- uci l-am în- ere, pe jos, și h-Dej — Mol- înși oprind e — „Salvării”. nit cîțiva oa- credință, pen- ne. mul pînă în un coșmar. ea puternic în itare, am com- pe strada pa- cartierul Hipo- l m-am apro- de bruiaj, bu- e se auzeau brăvii, iar oa- ne îndemnau, mergeam spre întorcem că i în case trag eu trebuia să redacție, așa

cum le premisesem colegilor. Am început să alerg, adăpos- tindu-mă după fiecare pom, stîlp sau colț de stradă. Cînd am intrat în cartierul de blocuri, m-am mai liniștit, încercînd să o liniștesc, pe cît mi-a fost posibil, și pe o tîmără femeie cu doi copi- lași în cărușe, pe care li a- ducea de la grădiniță. Am luat-o printre blocuri, spre „Dioda”, ca de aici să încerc să răzbat mai în siguranță spre str. Justiției. Chiar lîngă „Dioda” era însă o baltă de sînge și m-am tras îngroz- it înapoi. Strada era pustie și gloanțele suierau și în dreapta și în stînga. Atunci am zărit doi tineri adoles- cenți împărțindu-și ceva din- tr-o pungă de plastic, unul avînd în mînă un radiocaseto- fon. Mi s-a părut nefirească situația (am crezut că au spart magazinul) și m-am a- apropiat circumspect de ei. Cu oarecare jenă mi-am spus că lucrurile provin din sediul Miliției, care a fost devastat. De altfel, în cealaltă parte a străzii, pe care m-am încu- mat totuși să o traversez în fugă, m-a împinsat un tî- năr bărbat care luase, tot de acolo, un... pistol automat. Iar lîngă colțul blocului, acor- perită cu o pătură, se afla fe- meia ce fusese împușcată lîngă „Dioda”...

Da, în aceste zile s-au plătit la fel de scump și curajul, și imprudența. Eu am avut norocul să ajung cu bine în redacție, apoi în tipografie, unde am scris aceste rîn- duri.

Nicolae ACHIM

Lografi în adevăr

otografie a a- u pe care în t curajul să-l A adevărului meni de-ai noș- u prețul vieții time două zile t Sibiu, înăl- ătoare celei rii.

a de gînd și orului tipograf e: „Joi, 21 de- șt la ora 14 și m-am ală- nților înain- spre sediul e, unde am adevărat pa- stanții scan- libertate”, „e- stanții ares- unii tineri în ncat cu sticle mașinile afla- . Am revenit tranșii în fața etului jude- decembrie, la prima oră abrică, de un- ncolonați, cu spre județ, pașnic și în

jurul orei 13 ne aflam în pe- rimetrul inspectoratului jude- țean de miliție. De-odată am început împușcăturile. În dezordinea creată am fugit spre casă, deoarece locuiesc aproape, pe strada Oituz nr. 18.

Dar în curînd strada a fost transformată într-un poligon de tragere. Au căzut mulți morți și răniți. Personal, îm- preună cu alți 20 de cetățeni, am scos 4 morți de la nr. 1. Am ajutat alți 3 răniți, fu- nul în cap, altul în picior și altul în burtă), care datorită primului ajutor deosebit de competent acordat de o cetă- țeană de la nr. 5 au reușit să plece pe „picioarele lor”.

Și acum, o fotografie a gin- duului, a adevărului meu per- sonal. Deși n-am participat direct la demonstrații, în pri- ma zi am trăit cu toată ființa mea adevărul care astăzi ne umple la toți inimile de bucu- rie.

Un adevăr pe care-l rostim acum fără teamă pentru că l-am rostit prea mult în șoap- tă. Adevărului care înseamnă libertate deplină a cuvîntului.

Ioan VIDRIGHIN

ARMATA ȘI POPORUL

Indemnul poporului a fost unicul cuvînt de ordine pentru toate cadrele, elevii și militari în termen, personal muncitor civil din școlile militare de ofițeri activi, „Nicolae Bălcescu”, de transmisiuni și „Ion Vodă”, din celelalte fracțiuni militare aparținînd M. Ap. Naționale sibiene în acțiunea pa- triotică de apărare a populației nevinovate, a obiectivelor eco- nomice, sediile organelor loca- le și mai ales în potolirea se- tei de sînge a celor care au nesocotit dreptul poporului la libertate, la o viață demnă, conformă cu aspirațiile sale drepte. Este ora 22 cînd scriu aceste rînduri și în raza școlii militare „Nicolae Bălcescu”, școală cunoscută și apreciată de toți oamenii muncii sibiene, asupra clădirilor ei s-au de- clanșat rafale de pistoale mi- tralieră de către aceleași ban- de care au tras în popor și o- stași. Însă, ea în toate aceste zile istorice, și acum, la scurt timp după marea biruință, ca- dele și elevii, ostașii în ter- men, oameni ai muncii din școală și din întreprinderile sibiene acționează cu sînge re- ce pentru reasternerea liniștii. Pe tancuri și transportoare blindate flutură în noapte tri- colorul nostru românesc. Zeci de tineri din Sibiu au devenit

adevărați ostași, au intrat în echipă cu elevii, au alimentat trăgătorii cu muniție, au par- țipat la înăbușirea celor care au comis odioasă crimă de a deschide foc asupra manifesta- nților. În această primă noapte după actual istoric al victoriei, pe străzile munici- piului, în raza obiectivelor e- conomice și social-politice ve- ghează echipe de apărători mixte, constituite din ofițeri, maștri militari, subofițeri și elevi îm- preună cu tineri și vîrstnici din întreprinderile sibiene, în vederea ocrotirii lumurilor po- porului făurite cu atîta trudă și sudoare. În școlile militare, toți ostașii sînt la posturile lor de luptă și apărare, suprave- ghează cu vigilență punctele cheie din municipiu, acționea- ză pentru stîrpirea și nimici- rea unor grupuri izolate care încă mai amenință și terori- zează populația eroică sibiiană. În toată după-amiaza, cînd se părea că se asternuse din nou liniștea, după aprige înfruntări — s-a tras fără milă asupra unității și populației — în ju- rul școlii au fost pelipsiți zeci de cetățeni care au scandat pentru armata română, i-au felicitat, i-au strîns în brațe, au ajutat la înlăturarea urmă- rilor dezastruoase din perime- trul școlii, foarte mulți tineri entuziaști s-au înrolat în echipe comune cu elevii și participă la paza și apărarea instituției, ca de altfel a întregului nostru oraș. În orice gest, în modul cum se acționează, în fermita- tea și în curajul de care dau dovadă, în spiritul de sacrifi- ciu pentru drepturile poporu- lui, dovedite în aceste clipe, constituie cea mai sigură ga- ranție că personalul școlilor militare sibiene, al celorlalte colective de ostași asemenea în- tregii armate nu cunosc alte interese și aspirații decît inte- reșele poporului român.

Cuvîntul ostașilor

Cetățeni români, prieteni, tovarăși de arme, frați și pă- rinți! Ziua de 22 Decembrie a înscris în paginile glorioa- se ale noastre istorii o filă de aur, a luptei unite și îndrîji- te, lupta clasei muncitoare, a românilor de pe tot cuprinsul țării împotriva regimului as- pru instaurat de dictatorul Ceaușescu.

Ne-am săturat de fraze pompoase, de cuvinte goale, aruncate în vînt, care nu ne-au ținut nici de cald și nici de foame și de aceea am dat glas astăzi, mai mult ca oricînd, patriotismului fa- ptei ce ne însușește.

A sosit ceasul să ne dăm mîna, să luptăm alături pen- tru o cauză dreaptă, cinstită și curată, să fim liberi așa cum am dorit, așa cum ne place să trăim.

Încetul cu încetul, gînduri- le noastre au prins viață, cînd am simțit că alături de noi este poporul, căci în a- cesta am avut mai presus de toate încredere, în numele tu- turor colegilor de arme, al co- mandanților noștri, ne adre- săm poporului român asigu- rîndu-l că armata luptă și sprijină cauza dreaptă, pen- tru care a trebuit să curgă sînge nevinovat, singele co- pililor, fraților și părinților noștri.

O imensă pată de sînge marchează zilele ce le-am trăit, însă vom ști să trecem și peste aceste momente gre- le, înerezători în seninul ce se arată.

De aici, din Sibiu, facem apel către întreaga țară să fie permanent alături de ar- mata poporului, să lupte și să o ajute pentru a înlătura urmele dezastrului provocat de cîinii sîngeroși ai dicta- torului Ceaușescu.

Trîind clipele fierbinți ale luptei unite, acum cînd cea- sul libertății a sunat și pen- tru noi, poporul, armata a- cestei țări minunate și fru- moase aduce un omagiu fier- binte tuturor eroilor neamu- lui, celor care astăzi, 22 De- cembrie, au căzut la datorie, apărînd interesele poporului, pe străzile Bucureștiului, Ti- mișoarei, Sibului, Craiovei și al altor orașe din țară.

În numele celor care au asigurat securitatea apari- ției acestui număr el. cap. Hie DOBRE și el. cap. Aurel ȘISU

Col. V. NEGHINĂ

Bună dimineața, Românie!

Viață nouă, popor al unei milenare patrii la guri de Du- năre!

Căderea dictaturii Ceaușe- cu a avut în viața tot mai în- negurată a țării vîntul de sînge și durere a unei judecări de apoi a istoriei. Smulgerea din letargia rușinoasei tiranii nu s-ar fi putut face decît as- fel cum ea s-a săvîrșit pretu- tîndu-l în țară, sub semnul e- lectrizant al tineretii. Este vîrsta ce n-a deprins înțelesul delirant, de nisip mișcător, al abandonării în compromis.

Ceea ce am scandat demon- strînd în zilele de 21 și 22 de- cembrie 1989, alături de elevii ai mei din atîtea generații, mi-a creat, dincolo de consti- ința solidarizării într-un unic, sublim elan, și sentimentul u- ceniciei pe care ca nîcînd o făceam înțelegînd că aureolata cutezanță a tineretii românești n-a secătuit, pentru că ea nu poate fi strivită. Strigătul sub- lim al tinerilor muncitori, stu- denți și elevi NOI SÎNTEM POPORUL, JOS TIRANUL, VREM DEMOCRAȚIE mi-a re- dat încrederea că glasul nos- tru prelungind la Sibiu che- mările demonștrărilor din Ti- mișoara, sincronizate cu cele ale patrioților din Craiova, Cluj, Deva, Hunedoara, Iași și alte localități, poate și trebuie să consune în deplină armonie cu impresiunile chemări de încurajare ale popoarelor vecine însetate de pro- gres. Am înțeles din cuvîn- tele actului eroic ce se înfăp-

COMUNICATUL către țară al Consiliului Frontului Salvării Naționale

(continuare din pag. 1)

rii, și statuarea unor criterii de competență și justiție în toate domeniile de activitate. Așezarea pe baze noi a dezvoltării culturii naționale. Trecerea presei, radioului, televiziunii din mîinile unei familii despotice în mîinile poporului.

7. Respectarea drepturilor și libertăților minorităților naționale și asigurarea depli- nei lor egalități în drepturi cu românii.

8. Organizarea întregului comerț al țării, pornind de la cerințele satisfacerii cu prioritate a tuturor nevoilor cotidiene ale populației Ro- mîniei. În acest scop, vom pune capăt exportului de produse agroalimentare, vom reduce exportul de produse petroliere, acordînd priorita- te satisfacerii nevoilor de căldură și lumină ale oame- nilor.

9. Întreaga politică externă a țării să servească promo- vării bunei vecinătăți, prie- teniei și păcii în lume, inte- grîndu-se în procesul de cons- truire a unei Europe unite, casă comună a tuturor po- popoarelor continentului. Vom respecta angajamentele inter- naționale ale Romîniei și, în primul rînd, cele privitoare la Tratatul de la Varșovia.

10. Promovarea unei poli- tici interne și externe subor- donate nevoilor și intereselor dezvoltării ființei umane, respectului deplin al dreptu- rilor și libertăților omului, inclusiv al dreptului de de- plasare liberă.

Constituindu-ne în acest front, sîntem ferm hotărîți să facem tot ce depinde de noi pentru a reinstaura so- cietatea civilă în Romînia, garantînd triumful democra- ției, libertății și demnității tuturor locuitorilor țării.

În mod provizoriu, în com- plemență Consiliului intră ur- mătorii: Doina Cornea, Ana

Blandiana, Mircea Dimescu, Laszlo Tokes, Dumitru Ma- zilu, Dan Deșliu, general Ște- fan Gușe, general Victor Stănculescu, Aurel-Dragoș Munteanu, Corneliu Mănescu, Alexandru Birlădeanu, Silvia Brucan, Petre Roman, Ion Caramitru, Sergiu Nicolaescu, Mihai Munteanu, Mihai Ispas, Gelu Voican Voiculescu, Dan Martian, căpitan Lupoiu Mi- hail, general Voinea, căpitan de rangul I Dumitrescu Emil, Neacșa Vasile, Cîntu Cristina, Baciu Marian, Bogdan Teodoru, Euge- nia Iorga, Negrițu Paul, Manole Gheorghe, Vladimir Ionescu, Adrian Sirbu, Clirjan Constantin, Domokos Geza, Magdalena Ionescu, Marian Mierlă, Constantin Ivanovici, Ovidiu Vlad, tucurescu Vale- riu, Ion Hiescu.

Dînd cifre la posturile de radio și televiziune acestui co- municat, Ion Hiescu a preci- zat: Decemnată, este o stru- ctură provizorie, gîndită într-un mod foarte operativ. Lista rî- mine deschisă. Nu aceasta va fi componența completă a Con- siliului. Am menționat doar cîteva nume de oameni care sînt legate de transformările pe care le cunoaște țara, oa- meni care au demonstrat spi- rit de sacrificiu în anii tîr- niei, tineri care în aceste zile au fost pe baricade, care și-au pus viața în pericol, reprezen- tanți ai muncitorilor, ai stu- denților, ai intelectualității, ai armatei, acele forțe care au fost active, prezente în proce- sul de instaurare a noului re- gim al puterii. Lista rămîne deci deschisă. Pentru a putea completa componența Consiliu- lui așteptăm propuneri din partea tuturor categoriilor și forțelor sociale care au luptat și au învins.

Acest comunicat este o pri- mă formă de platformă pro- gram a noului organism al puterii de stat din Romînia. Am primit mandatul de a vi-l prezenta.

MULȚUMIM

Cu bucurie dar și cu sentimen- tul plăcut al coplesitoarei răspunderi pentru editarea primului număr al noului nostru ziar, am pornit o mî- nă de oameni spre tipogra- fie. Pixuri, hîrtie, o mare do- rință de a fi utili și... cam atît. Nici unul dintre noi nu avusesse timp să treacă to- meinic pe acasă. Și, surprî- ză, desigur plăcută, la tipog- rafie vizita unui vechi prie- ten al gazetărilor sibiene, Ianos Nagy, căci despre el este vorba, participînd activ, ieri și azi, la evenimentele din Sibiu, a venit... cu su- fletul la gură, dar și... cu de- ale gurii. Dar cel mai ne- prețuit dar al său a fost apa- Apă de fîntînă, de la Șura Mică. Frumos gest.

Și ca să nu fim farisei să- mulțumim și pentru paharul de vin ridicat în cinstea a- cestei zi istorice. Mulțumim deosebite și lui Martin Lă- prich, șofer la I.A.S. Șura Mică, care cu un curaj deo- sebit, l-a transportat pe re- dactorii noștri în plină noap- te prin oraș, fără teamă în fața rafalelor, care nu con- teneau (O.R.).

Colind

Lerui Ler
Strigăt către cer
Pentru frați
Impușcați
Pentru cei căzuți
Știuți, neștiuți
Pentru libertate
Frăție, dreptate
Pentru toți cei vii
Tați, mame, copii
Pentru popor
Pentru viitor.

Traian SUCIU

Anca BÎTU SĂRGHIE

Ecoul internațional al evenimentelor din România

● În ședința de vineri după-amiază a Congresului Deputaților Poporului al U.R.S.S., transmite agenția T.A.S.S., Mihail Gorbaciov a prezentat o informare asupra ultimelor evenimente din România. Apoi, a supus aprobării deputaților forului suprem al puterii de stat al U.R.S.S. următorul mesaj adresat poporului român:

„În acest moment de cotitură pentru soarta României, Congresul Deputaților Poporului al U.R.S.S. își afirmă sprijinul hotărât față de cauza dreaptă a poporului român. Îi asigurăm pe cetățenii României de sentimentele tradiționale de prietenie și bună vecinătate și reafirmăm dorința sinceră de colaborare strinsă în interesele socialismului și păcii.”

Textul, primit cu aplauze, a fost adoptat în unanimitate.

● Piața Comună a hotărât să acorde populației din România ajutor medical de urgență în valoare de un milion de E.C.U. (unități de cont C.E.E.), echivalent cu 1,15 milioane dolari — a anunțat, vineri, Comisia C.E.E.

Acest ajutor va permite trimiterea imediată de ajutoare de primă necesitate, cum ar fi medicamente sau echipamente medicale — a precizat într-un comunicator-ganul executiv al „celor 12”.

● Crucea Roșie din Iugoslavia a anunțat că oferă sprijin Crucii Roșii din România, ca urmare a evenimentelor dramatice intervenite pe pământul românesc.

● Prin căderea regimului Ceaușescu este eliminată principala cauză a represaliilor singeroase din România, pregătindu-se, astfel, terenul pentru ca poporul român, deosebit de apropiat de noi, să-și poată construi un viitor liber și democratic — a declarat ministrul de externe al Italiei, Gianni de Michelis. Ministrul de externe, care participă la Conferința euro-arabă ce are loc la Paris, a adăugat că exprimă întreaga admirație pentru poporul român, care a luptat cu atât de mult curaj, și, totodată, profundul regret pentru numeroasele victime înregistrate. Va fi necesară solidaritatea altor țări cu o Românie ce și-a redobândit libertățile fundamentale. Italia va acționa în această direcție și va cere comunității occidentale să-și asume răspunderea ce-i revine — a spus ministrul de externe,

citată de agenția italiană A.N.S.A.

● Secretarul general al Alianței Nord-Atlantice, Manfred Woerner, a declarat că N.A.T.O. a aflat cu bucurie despre căderea regimului Ceaușescu. În urma acestui eveniment, „putem spune că idealurile de libertate și de democrație prevalează peste tot în Europa centrală și răsăriteană” — se precizează într-un comunicat dat publicității de Woerner. „Sperăm, a adăugat el, că România va înainta în mod pașnic în direcția instaurării unei democrații autentice”.

● Guvernul olandez s-a angajat să sprijine, împreună cu partenerii săi, procesul de schimbare din România, în toate domeniile posibile — relevă un comunicat dat publicității la Haga. Căderea lui Ceaușescu și a regimului său reprezintă sfârșitul unei dictaturi singeroase — adăugă comunicatul, exprimându-se totodată, gândurile și sentimentele de simpatie față de toți cei care au suferit în România.

● Primul ministru al Olandei, Ruud Lubbers, a anunțat vineri că guvernul țării sale a deblocat suma de 87 milioane florini (44 milioane dolari) pentru ajutorarea țărilor din estul Europei în anul 1990. Până în prezent, numai Polonia și Ungaria primesc acest ajutor financiar, dar în scurt timp — a precizat premierul olandez — el va fi acordat și altor state est-europene.

● Cancelarul R.F.G., Helmut Kohl, a apreciat reprimarea evenimentelor din România drept „un lucru îngrozitor”, care „l-au deprimat adînc”. În prezența ziariștilor, la Dresda, el și-a exprimat speranța că în România se va reveni cât mai repede posibil la relații care să corespundă convențiilor incluse în Actul final de la Helsinki.

● Deputații Adunării Naționale din Franța au păstrat, miercuri, la Paris, un minut de tăcere în semn de protest față de intervenția trupelor împotriva demonstranților de la Timișoara. „Libertatea poporului român va învinge”, a afirmat președintele Adunării Naționale, Laurent Fabius — citat de agenția D.P.A. Primul ministru francez, Michel Rocard, a exprimat „groaza și costernarea” Franței.

● Vineri la București puterea a fost preluată de un front pentru salvarea patriei — informează agenția A.D.N.,

citind comunicatul Televiziunii Române. Oamenii ieșiți în stradă jubilau — relatează corespondentul A.D.N. Fotografiiile lui Ceaușescu au fost arse sau rupte în bucăți. Armata s-a înfrățit în Capitală cu demonstranții.

● Papa Ioan Paul al II-lea și-a exprimat vineri „orărea” în legătură cu violența folosită împotriva manifestanților în România. În tradiționalul discurs de Grăciun, Papa a condamnat extrem de vehement pe tiranul Ceaușescu și „violenta exercitată împotriva cetățenilor români fără apărare” și a lansat un apel în favoarea unor schimbări radicale, bazate de respectarea drepturilor omului.

● Imediat după ce la posturile românești de radio și televiziune au fost transmise știrile privind trecerea puterii în mâinile poporului, agenția de știri M.T.I. din Budapesta a informat despre acest eveniment, despre poziția adoptată de armata română în apărarea cuceririlor poporului. Este subliniat faptul că patrioții români, tinerii au dobândit libertatea cu prețul supremului sacrificiu.

Agencia ungară a anunțat imediat redeschiderea frontierei de stat dintre cele două țări vecine.

● Agenția spaniolă E.F.E. acordă ample spații în cadrul emisiunilor sale evenimentelor din România. Este descrisă atmosfera de entuziasm, sărbătorească pe care o trăiește în aceste clipe Bucureștiul, se informează despre fraternizarea armatei cu manifestanții la București. Sint preluate, totodată, apelurile la calm, ordine, lansate de reprezentanții poporului prin intermediul Radioteleviziunii Române, în vederea construirii unei vieți cu adevărat noi.

● Primul ministru al Marii Britanii, Margaret Thatcher, a salutat răsturnarea regimului Ceaușescu în România. Într-un interviu acordat programului de televiziune „Sky News”, premierul a exprimat speranța că noua conducere a României „va urma exemplul celorlalte țări și va efectua alegeri libere în țară”.

„Aceasta este o noutate minunată pentru poporul României, pentru noi toți. 1989 s-a dovedit a fi un an istoric, cel mai fantastic dintre toți”.

In aceste momente de unice trăiri patriotice, nu mă întreb dacă voi putea să-mi obișnuiesc mina să urmeze pe deplin firul autentic al gândului; nici dacă nu mi s-au atrofiat legăturile adîncului simțirii și al gândirii cu mușchii pumnului care țin condeiul. Știu că exercițiul libertății este infinit mai greu decît cel al automitificării și că sentimentul descătușării este tot ce poate fi mai minunat pe lume. Nu mă întreb toate acestea, și nu am timp de toate acestea, pentru că mă simt în cel mai înalt grad dator să-mi exprim cea mai profundă admirație și recunoștință pentru extraordinarul popor sibiian,

flamură înflorită din copacul măreț al poporului român, pe care l-am văzut manifestînd în cel mai înalt spirit de disciplină și demnitate pentru o autentică libertate, o autentică viață mai bună. Ca unul care am fost bătut de atîtea vînturi și gînduri negre, inclusiv de gîndul amar al deștărării declar aici simplu și solemn că nu voiesc să-mi închei viața și activitatea decît în mijlocul și alături de minunatul popor român și că nu mi-aș dori alt galon pe slăbii mei umeri decît acela ce-a să semnifice calitatea de simplu fiu al acestui unic popor. Așa să-mi ajute Dumnezeu.

Mircea TOMUȘ

UN GÎND

A fost greu, dar am învins în prima și cea mai mare bătălie pentru libertate și democrație din România postbelică. Sintem cu toții copleșiți de două trăiri contradictorii: nespusa bucurie a victoriei și durerea nemăsurată pentru cei care au plătit cu viața această mare bucurie a celor care am rămas.

Alte mari bătălii ne așteaptă: a organizării muncii libere și responsabile pentru a dovedi că sintem un popor demn să trăiască în pace și colaborare cu toate națiunile Europei și lumii întregi. Cu Dumnezeu înainte!

Prof. Nicolae MĂRGINEAN

Aflăm de la...

Întreprinderea Județeană de Gospodărire Comunală și Locală Sibiu. După cum ne-a declarat Alexandru Circo, directorul unității — principala preocupare a colectivului este legată de „dezlegarea” problemei apei potabile, care se pare — și aici intervin, la ora la care scriem, o seamă de zvonuri contradictorii — că a fost otrăvită. Ne grăbim însă să adăugăm că, după spusele interlocutorului nostru, nu s-a putut depista nici o urmă la surse, la uzina de tratare și la rezervoare. Cu toate acestea, ca urmare a unor semnale primite de la medici, s-au luat probe de apă, care au fost expediate, cu un avion special, la Cluj, pentru analiză. Pentru a se evita orice fel de risc, la Întreprinderea de Panificație se lucrează cu apa adusă din surse subterane bine protejate.

Mai notăm că, la I.J.G.C.D. Sibiu, se depun eforturi susținute pentru asigurarea apei calde menajere și a căldurii. Totodată, între priorități se situează și evacuarea gunoierului menajer, dar, din păcate, la această oră lipsește motoringul necesar.

La Întreprinderea de Industrializare Laptelui Sibiu, directorul Marius Munteanu, rămas singur la datorie în absența celorlalți membri ai conducerii, ne asigură că întreaga activitate se desfășoară normal — cît de normal pot merge treburile într-o astfel de noapte —, astfel că dimineața se vor pune la dispoziția populației 36.000 litri lapte (pentru tot județul) și se vor pune în vânzare 6.000 kg unt la acele magazine unde nu s-a dat rația (o remuntență a unei „epoci de aur”

cînd rațiile și cartelele erau la rang de politică de stat), măsură luată din spirit de echitate pentru a nu lipsi unele categorii de oameni ai muncii, de acest tip de alimente.

La Întreprinderea de Morărit și Panificație se lucrează la capacitate, singura problemă fiind cea a apei potabile. După cum am mai informat, se folosește apa adusă cu cisternele, dar aceasta, neputînd fi introdusă pe instalații — potențial infectate — nu poate fi încălzită la temperatura cerută, astfel că pîinea este de o calitate inferioară (necrescută). Am primit asigurări că o dată cu rezolvarea problemei apei pîinea va avea aceeași calitate ca mai înainte, ba chiar mai bună. Puși în dilemă de această situație (de a nu produce pîine deloc, sau de a o produce, chiar dacă aceasta este de o calitate mai scăzută) colectivul a hotărît să pună în prim-planul raționalității necesitatea hrănirii populației.

După cum ne-a informat, în zorii zilei, dr. Elena Pirva, directorul Direcției Sanitare a județului, astăzi, începînd cu ora 10, se poate consuma apa potabilă din rețeaua orașului. O singură condiție: înainte de a o consuma, apa trebuie lăsată să curgă timp de 10-15 minute, pentru spălarea conductelor.

TAROM

După cum ne informează comandantul aeroportului sibian, ambele curse de avion, de ieri, 22 decembrie și cele de astăzi, 23 decembrie, au circulat și circulă normal. Rudolf KAMLA

In memoriam

Victoriei Sublima răsplătă a voinței unui popor neîfrîntă nici de cea mai cumplită și aspră teroare. Victoriei Plătută, însă cu singele unor concetățeni ai noștri, cu bunul lor cel mai de preț — VIAȚA.

Sibiul a cunoscut ieri, 22 decembrie, o încredințată confruntare între militari — care și-au dovedit cu demnitate calitatea de fii ai patriei — și trupele de interne, într-o încercare deznădăjduită, feroce și sortită eșecului de a răsturna raportul de forțe.

Au căzut copii, tineri, bătrîni, bărbați și femei, dăruindu-ne cu sacrificiul lor suprem adevărata și binecuvîntată libertate.

Sacrificiul și memoria lor trebuie să se mențină treze ca o flacără vie în conștiințele și inimile sibienilor, ale întregii țări.

Un moment de aleasă și adîncă cînstire se cuvine a fi dedicat militarilor, forțelor noastre armate care, în municipiul Sibiu, și-au dat sacrificiul suprem pentru libertatea noastră a tuturor, celor căzuți, lacrimile noastre sincere și jurnămîntul că vom izbîndi.

Propunem populației județului Sibiu ca astăzi, 23 decembrie, ora 12, pe întreg teritoriul județului Sibiu să se păstreze un minut de reculegere în memoria celor ce s-au jertfit pentru sfința libertate.

Octavian RUSU

22 Decembrie

(urmăre din pag. 1)

și dragi cititori, facem legămint suprem, în această zi a renașterii naționale, să nu uităm nici o clipă că sintem slujitori devotați și cinstiți ai poporului, ai adevărului, ai dreptății.

Nu avem nimic mai sfințit decît slujirea menirii noastre fundamentale, fără vorbe goale, fără lozinci de prost gust,

fără false declarații de principii.

Și acum, în vreme ce ne întindem paharul de vin al victoriei, nu pot să nu mă bucur de două ori: o dată pentru această zi de 22 decembrie cu care încă nu ne-am întîlnit în viață, și încă o dată pentru că ziua această, absolut întîmplător, este ziua apariției mele în această lume zbuciumată.

PATRIOTISMUL ÎN HAINE DE LUCRU

Ca gazetar la secția economică am fost mereu în unități martor al „ofurilor” celor cu care am discutat. Pretutindeni oameni dezorientați și descurajați, care dădeau din umeri a neputință. Li se cerea să facă totul nedîndu-li-se nimic altceva decît ordine și indicații, uneori contradictorii, din afară, de la centrală, ministere și aiurea. Mulți oameni ai muncii nu-și luau de luni și chiar de ani salariile, fără să aibă nici o vină. Ei se repeta în toate împrejurările că ei sînt proprietari, producători și beneficiari. Formulă goală de conținut, atîta timp cît ei —

proprietarii fabricilor și uzinelor, ei — producătorii bunurilor materiale nu puteau decide mai nimic în legătură cu soarta producției, cu condițiile de muncă, cu împărțirea roadelor muncii. Ni se răspundea adesea: „Ce să vă spunem, că adevărul tot nu-l puteți scrie. Într-adevăr multe adevăruri au rămas în filele carnetelor, în sufețele noastre. Dacă n-au putut spune adevărul tot, am căutat să nici nu mințim, selectînd cele bune de cele rele. În orice împrejurare însă, am elogiat truda neobosită a oamenilor muncii, eroismul lor.”

Cu atît mai mult, acum

cînd Victoria le aparține aducem un cald omagiu colectivelor de la „Balanta”, „Mecanica”, „Independența”, I.P.A., a tuturor întreprinderilor sibiene care au dat semnalul revoltei. Cît de emoționant este gestul miilor de oameni de la „Mecanica” Mirsa, care au străbătut pe jos distanța pînă la Sibiu, într-un nestăvilit marș al revoltei. Dovezi concrete de solidaritate cu sibienii au venit și de la Cișnădie, din celelalte centre muncitorești ale județului. Muncitorii sînt acum cu adevărat proprietari fabricilor și uzinelor în care muncesc. Acum este momentul

cel mai prielnic să-și afirme noua calitate, cea autentică, făcîndu-și datoria cu elan patriotic, revoluționar. În mod deosebit trebuie vegheat asupra apărării unităților și obiectivelor industriale, astfel încît nimic din ceea ce s-a creat prin munca trudnică a poporului să aparțină de drept poporului, astfel încît acesta să se poată bucura de roadele muncii depuse.

Muncitorii din fabricile și uzinele județului: Fiți vigilenți! Apărați zi de zi, ceas de ceas, bunurile încredințate! Faceți-vă datoria într-un climat de ordine și disciplină desăvîrșite. Patriotismul fiecăruia se dovedește înainte de toate la locul de muncă! Ion SORESCU